

JE REALISTICKÉ ZÍSKAT PRO SVOBODNÉ MANDÁT V EUROVOLBÁCH

Těchto voličů je hodně a musíme zajistit, aby porozuměli našemu poselství.

Občas je programu Svobodných vytýkáno, že je příliš ekonomicky zaměřený a že lidé v něm nenachází recept na to, jak řešit sociální oblast, školství...

Pokud jde o školství, máme program docela dobře propracovaný. Myslím si, že je potřeba dopracovat a dovysvětlit naši myšlenku záporné daně z příjmu, která je vlastně takovou jednoduchou sociální dávkou. Nahradí systém dávek, které lidi berou, aniž by měli jakoukoliv motivaci si přivydělat. Také nám v programu chybí oblast soudnictví a exekucí. Na příští jednání republikového výboru předsednictvo předloží návrhy na doplnění programu.

Uvažujete třeba o nějakém průzkumu, který by zjistil, kdo je vlastně cílová skupina?

Republikové předsednictvo pověřilo místo předsedu Tomáše Pajonka dohledem nad přípravou volební kampaně. Jmenovali jsme Petra Pořízka volebním manažerem. Na průzkumech, které nám pomohou udělat co nejlepší kampaň, právě pracují. Získáváme již nyní cenná data o tom, kdo nás volí, kdo uvažuje o volbě Svobodných, jaká sleduje média apod. Tyto průzkumy nás určitě nepovedou ke změně našeho programu. Pomůžou nám ale zjistit, jak naše myšlenky říkat tak, aby nás voliči lépe pochopili.

Euroskepticismus posiluje

Teď jsme hodnotili rok 2013. Co rok 2014? Co čeká Petr Mach od roku 2014 v politice?

Zatím jsme vždycky volby od voleb posílili. Náš výsledek v eurovolbách na konci května by měl být tedy v procentech zas o něco lepší. Myslím si, že je realistické získat mandát. Není zde nikdo jiný odhodlaný hlasovat v europarlamentu proti hloupým návrhům evropských směrnic a vyjednávat maximum výjimek pro Českou republiku. Svobodní by se pak přidali k Nigelu Faragovi ze spřátelené Strany za nezávislost Velké Británie (UKIP). Eurovolby jsou také příležitostí, jak posílit povědomí o Svobodných.

Určitě zase víc Svobodných než před čtyřmi lety bude na podzim kandidovat v komunálních a senátních volbách. Já sám se chystám kandidovat v Praze 13, kde bydlím, a myslím si, že Svobodní mají co nabídnout právě v komunálních volbách. Svobodní mohou i na úrovni obcí prosazovat hospodaření bez dluhů, omezení dotací a snižování daní, jako je daň z nemovitosti a místní poplatky.

Jak si vlastně stojí euroskepticismus nebo eurorealismus v současné Evropě? Posiluje nebo stagnuje?

Euroskeptické strany posilují všude v Evropě. Hlavně v Nizozemí, Velké Británii, Belgii a Francii. Tento vzestup se, věřím, potvrdí i u nás v České republice. UKIP by v Británii mohl podle průzkumů okonce i zvítězit.

Co má udělat podle představ předsedy Svobodných první zvolený Svobodný europoslancem?

Evropská komise se chystá europarlamentu předložit novou směrnici o DPH, o kvótách na obnovitelné zdroje energie, atd. Když tam bude euroskeptiků více, může se poprvé v dějinách EU stát, že evropský parlament se proti

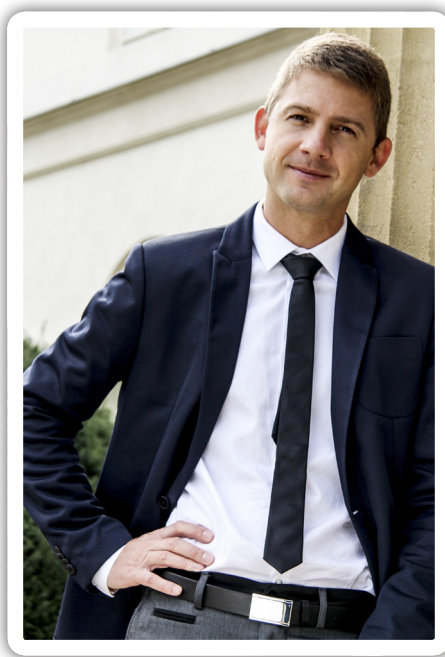
nějaké směrnici postaví. Europarlament může také navrhnout změnu smlouvy o EU. Můžeme tak prosadit výjimku ze zavedení eura pro Českou republiku, když to nechce udělat naše vláda. Kandidovat do europarlamentu má význam!

Jak vlastně vnímáte Svobodné v roce 2009 a nyní?

Stále roste počet členů a příznivců, což je skvělé. Jádro členů přitom zůstává stejné a tak i strana názorově zůstává stejná. Někteří členové nás v průběhu času opustili, když zjistili, že se jejich postoje liší od programu strany a skončili v jiných stranách. Naopak k nám mnozí jiní přišli. Jsme jednoznačně silnější, máme mnohem více členů, máme fungující krajská sdružení a po posledních volbách jsme i „bohatá“ strana, když jsme dostali 12 milionů korun za hlasy ve volbách.

V diskusním fóru se jistá skupina příznivců i členů ptá, jestli jsme strana konzervativní, konzervativně-liberální, liberální. Jak moc jsou vlastně Svobodní v tvém pohledu rozkročení mezi tyto dva póly?

Strana našeho typu musí být schopná přilákat voliče a zahrnout členy, kteří se hlásí jak k liberálnímu, tak i ke konzervativnímu pojetí státu. Myslím si, že pro rozumně uvažujícího liberála a pro rozumně uvažujícího konzervativce jsou oba proudy vlastně totéž. Naši členové jsou povětšinou ve svém životě a ve svém chování konzervativní, i když jsou přesvědčením liberálové. Ctí pevné morální zásady, ale nechtějí své hodnoty vnucovat druhým. Jsou odhodláni postarat se o sebe, o svoji rodinu. To by někdo označil za konzervativní, někdo jiný by to označil za veskrze liberální. Vidím prostor pro to, aby se u nás setkali jak ti, co se považují za konzervativní v britském smyslu, tak ti co se považují za liberální v klasickém slova smyslu. Boje mezi konzervativci a liberály považují za umělé. Někdo je bude uměle hrotit v tak okrajových tématech, jako je otázka přístupu státu k pervitinu nebo adopci dětí homosexuálními páry. Při vší vážnosti těchto témat jsou to témata politicky okrajová a neměla by vést k fatálním hádkám. ×

JAK SE CHYSTÁME NA VOLBY DO EVROPSKÉHO PARLAMENTU

Chystáme. Velmi. Je to priorita předsednictva. Svobodní potřebují pokračovat v rostoucím voličském trendu. Potřebujeme ukázat, že jsme jediná reálná euroskeptická strana. Víme, že můžeme získat hlasy i od lidí, kteří by nás ve volbách sněmovních nevolili – euroskeptiků není málo.

Jaký je plán? ReP jmenoval už v prosinci Petra Pořízka volebním manažerem a současně místopředsedu Tomáše Pajonka učinil odpovědným za volební kampaň. Byl vypracován harmonogram „příprav příprav“, který předkládáme zde:

8. 1. ReP (Praha)

Výstupy:

Odsouhlasení rozpočtu + rozsah placené organizace kampaně *
Návrh témat
PPO víze rozpočtu a plánu kampaně

18. 1. ReV (Praha)

Výstupy:

Rozpočet na EP a další věci
Návrh témat do voleb do EP **
Přihlašování se na kandidátky

19. 1.

Zahájení primárek do EP
Vyhlášení primárek

25. 1.

Koho oslovíme? (Praha)
Brainstorming nad cílovými skupinami

31. 1.–2. 2.

Víkend SVOB (Olomouc)

Výstupy:

Plán kampaně, rozpracování témat, plán bočních projektů.
Workshop pro koncept značky Svobodných

5. 2–12. 2.

Volby kandidátů do EP online

15. 2. ReV (Praha)

Schválení kandidátek
Schválení nového grafického manuálu vzešlého z konceptu značky.
Schválení témat kampaně

ReP i ReV je za námi. Došlo ke schválení rozpočtu na kampaň. V kampani se mimo jiné opět počítá i s kontaktní částí, chcete-li být v týmech, šetřete dovolenou a dejte vědět.

Neptejte se však co pro Vás udělají Svobodní, ale co mohou v měsíci lednu a únoru dělat členové a příznivci pro úspěch Svobodných?

- 1) Kandidovat – přihlásit se na kandidátku
- 2) Pečlivě vybírat mezi kandidáty. Máte velkou možnost ovlivnit, kdo nás bude v EU reprezentovat, kdo bude naší tváří pro veřejnost. Ptejte se kandidátů v kandidátských vláčkách na fóru. Pokud se do fóra nemůžete dostat, tak si prosím obnovte heslo. Je to důležité.
- 3) Zapojit se do pomoci volebnímu štábu. Ten organizuje Petr Pořízek a nyní dává dohromady. Chcete-li se do činnosti zapojit, napište na porizekp@gmail.com a do kopie

dejte pajonk@svobodni.cz. Napište, co umíte. Hodně lidí nám dává obecné rady. Hodně lidí ví, že vše je uděláno špatně. Málo je ale těch, kteří jsou schopni převzít odpovědnost, splnit zadané úkoly a dospět k použitelnému výstupu. Zkuste být jedním z nich také vy! Budeme moc rádi.

■ Tomáš Pajonk, místopředseda

KANDIDÁTI SVOBODNÝCH DO EUROPARLAMENTU

Jméno	Věk	Bydliště	Povolání
1 Damir Špoljarič	25	Praha 4	podnikatel
2 Jan Polanecký	36	Praha 10 - Strašnice	bankéř
3 Philip Prentis	33	Kladno	IT specialista
4 Martin Pánek	26	Sokolov	ekonom, šéfredaktor Laissez Faire a euroSEPTIK.cz
5 Vít Jedlička	30	Hradec Králové	finanční analytik, předseda Reformy.cz
6 Jan Effenberger	69	Praha 10	pěstoun
7 Roman Rakus	30	Karviná	OSVČ
8 Pavel Dvořák	27	Brno	logistik
9 Roman Nepšinský	34	Olomouc	IT manažer
10 Tomáš Michalička	31	Praha 515	Business Analyst
11 Václav Bauer	28	Sokolov	
12 Tomáš Váňa	21	Mladá Boleslav	podnikatel/student
13 Jiří Rybář	26	Praha 10	IT profesionál
14 David Mikulášek	25	Zlín	podnikatel - Webdesign a e-marketing
15 Jaromír Miškovský	22	Praha 13	
16 Vilém Jáchym	24	Praha	OSVČ
17 Pavel Pešan	39	Praha 9	regionalista
18 Jakub Ježek	30	Brno	právník
19 Radek Uchytíl	45	Rovensko p.Tr.	
20 Miroslav Bednář	65	Praha 4 - Kunratice	vědecký pracovník, vysokoškolský profesor
21 Ivan Řezníček	31	Chrást u Chrudimě	
22 Miroslav Červenka	58	Děčín	
23 Zdislav Růžička	64	Praha 1	knihkupec
24 Václav Kupilík	41	České Budějovice	manažer v direct marketingu
25 Radek Zelycz	42	Ústí nad Labem	výzkumný a vývojový pracovník
26 Josef Zbořil	34	Kostelec na Hané	ve strojírenství
27 Vojtěch Hála	29	České Budějovice	finanční controller
28 Veronika Miňovská	26	Praha 2	online marketing manager
29 David Bartas	23	Brno	student
30 Tereza Sladkovská	21	Praha 5	studentka
31 Petr Mach	38	Praha 5	ekonom
32 Miroslav Jahoda	25	Uherské Hradiště	překladatel
33 Josef Lebduška	62	Chrudim	podnikatel
34 Martin Vavruša	31	Horní Branná	lékař
35 Tomáš Marek	41	Praha 5	průmyslník
36 Petr Musílek	35	Srč	podnikatel - projektant
37 Jiří Zapletal	33	Ostrava	OSVČ
38 Jana Urzová	42	Kladno	asistentka ČVUT, VŠ a SŠ učitelka
39 Jaroslav Bystřický	44	Chomutov	
40 Ondřej Konečný	26	Liberec 19	Business & IT Analytik
41 Jan Čertík	29	Liberec	konstruktér
42 Irena Steinhäuserová	52	Strmilov	stavební inženýrka psycholožka
43 Jiří Payne	57	Praha Vínohrady	
44 Tomáš Pajonk	32	Zašová	jednatel – programátor
45 Alice Hejdová		Praha 8	
46 Milan Vodička	64	Říčany	ekonom a soudní znalec
47 Petra Korbelová	28	Praha	studentka
48 Erik Vlach	35	Praha 3	řidič
49 Markéta Chvalovská	31	Zlonín	vedoucí vývojové laboratoře
50 Aleš Kuna	34	Ústí nad Labem	anglista – překladatel
51 Vítězslav Kremlík	37	Náchod	překladatel
52 Václav Kareš	54	Hrusice	IT manager
53 Martin Novák	29	Ústí nad Labem	
54 Lukáš Bernat	30	Karlovy Vary	doktorand, administrativní
55 David Bradáč	44	Praha 6	vedoucí obchodního oddělení
56 Bedřich Laube	45	Praha 9	
57 Oldřich Horák	40	Dvůr Králové nad Labem	VŠ učitel, živnostník
58 Karel Vlk	45	Nehvizdy	Data Miner
59 Jiří Strachota	66	Praha 8	fyzik
60 Zdeněk Růžička	53	Bykovice	podnikatel
61 Pavel Štross	26	Praha 2	
62 Jan Werner	27	Brno	student
63 Petr Čása	36	Jihlava	SW analytik
64 Mojmír Mikuláš	45	Praha 3 - Žižkov	

O KANDIDÁTCE ROZHODUJÍ I PŘÍZNIVCI

Konec zákulisních dohod mezi delegáty o tom, kdo bude na kandidátce. Konec velrybaření, tedy hledání černých duší po českých hospodách, aby to či ono regionální sdružení bylo silnější při hlasování. Konec nominací kandidátů seshora. Jde to i jinak.

Svobodní využívají již od svého založení v roce 2009 v České republice **unikátní volební systém v primárkách, díky němuž jsou na kandidátce lidé, kteří umí nejlépe oslovit voliče**, ne ti, kteří umí nejlépe zákulisně vyjednávat o své podpoře. V otevřených primárkách totiž **mohou volit vedle členů i příznivci, kteří se zaregistrují na stranickém webu** a zaplatí poplatek v minimální výši 100 Kč na rok. Registrovaní příznivci také musí souhlasit s politickou filosofií Strany svobodných občanů. Do volební místnosti se dostanete přihlášením na stránky. Menu Po přihlášení / Volby. Názory kandidátů se dají sledovat na fóru (kandidáti si mohou otevřít své vlákno). Drobné medailonky kandidátů budou zveřejněny na FB a webu Svobodných v nejbližší době. Primárky jsou skutečnou soutěží mezi osobnostmi. Kandidáti se mohou propagovat i jakýmkoliv jinými cestami za dodržení fair-play soutěže.

Výhody otevřených primárek:

- Hlasují všichni členové a příznivci
- Hlasování probíhá přes internet
- Hlasování probíhá více dnů

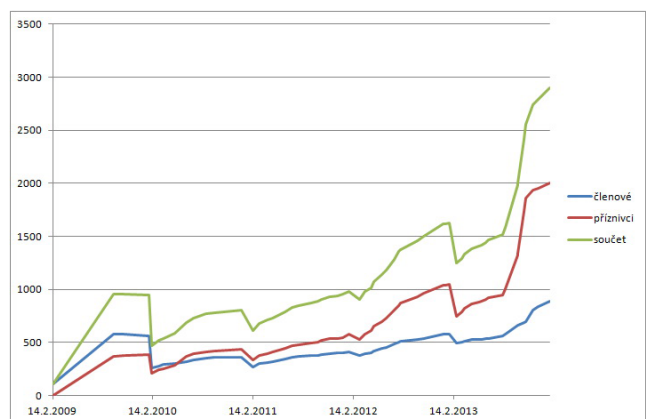
Vítězem a lídrem kandidátní listiny se stane kandidát s nejvyšším počtem hlasů, další kandidáti se samozřejmě seřadí také podle dosaženého počtu hlasů. Celý proces výběru kandidátů svým hlasováním potvrzuje Republikový výbor Svobodných (ReV).

V termínu od 5. do 12. 2. se konají primárky pro volby do Evropského parlamentu. Jedná se zatím o ty největší a neotevřenější primárky, které kdy Svobodní pořádali, neboť se volí 22 osobností, které se objeví na kandidátce, z výběru více než 60 kandidátů z řad členů a příznivců.

Každý volič má možnost hlasovat až pro 22 kandidátů (není nutné vybrat 22). I Váš hlas tak může rozhodnout o tom, kdo bude reprezentovat Svobodné a Českou republiku v Evropském parlamentu. Přidejte se!

- Josef Káles, člen republikového výboru

POČET ČLENŮ A PŘÍZNIVCŮ SVOBODNÝCH

NOVÝ WEB A INFORMAČNÍ SYSTÉM SVOBODNÝCH

Když vznikala naše strana, společně s ní přicházela potřeba elektronicky a bezpečně evidovat členy i příznivce a automatizovat proces jejich přijímání. Také jsme potřebovali webové stránky, diskusní fórum a elektronický volební systém pro zajištění elektronických voleb. Systém postupně narůstal a nyní je informační systém velkým „molochem“, který stojí na ochotě a schopnosti jeho původního autora jej dále udržovat.

V době před předčasnými volbami do Poslanecké sněmovny jsme si uvědomili, že volební web musí vypadat moderněji a musí být také snáz upravovatelný. Vytvořili jsme proto vedle stávajícího monolitického systému jednoduchý prezentační systém, který jsme i po volbách používali jako hlavní stránku. Nastal však čas postavit se k informačním systémům strany tak, aby byly dlouhodobě udržitelné a aby nebylo nutné informační systém předělávat vždy od základu celý. Nejen kvůli náročnosti údržby, ale i kvůli občasně potřebě změny jeho tvůrců. A také proto, že se ze Svobodných stává strana s velkou členskou i přízriveckou základnou.

Rozhodli jsme se proto začít od podlahy. Nyní rozdělujeme agendu původního „molochu“ do menších částí a využíváme moderní nástroje jako jsou „jednotné přihlášení“ (SSO – single-sign-on), REST či JSON. Nově tedy budeme mít více menších specializovaných systémů. Ten hlavní bude vést seznam členů, příznivců i dalších uživatelů. Veřejný web bude postupně integrován, aby kupříkladu přebíral informace o mandátech našich členů (jak ve straně, tak ve veřejných funkcích).

Budeme rádi, když se nám přihlásí další členové, kteří s rozvojem těchto systémů pomohou. Otevřenost umožňuje propojení systémů běžících na různých serverech a na různých platformách. To vše při zajištění bezpečnosti i přístupových oprávnění. Třeba i vás napadne, jak můžete v tomto ohledu Svobodným pomoci a realizujete kus informačního systému. Jako první se plánuje spuštění nového webu. Registr členů a příznivců „pojede“ nějakou dobu paralelně se starým systémem, aby bylo možné v mezičase zprovoznit a převést systémy napojené na starý informační systém

(především diskusní fórum) a dokončit nový volební systém.

Očekáváme, že během letních prázdnin roku 2014 budeme moci původní informační systém zcela odstavit.

▪ Karel Zvara, místopředseda strany

KALENDÁRIUM

REPUBLIKOVÉ AKCE

31. 1.–2. 2. **Olomouc:** Víkend volebního štábu
15. 2. Zasedání republikového výboru

KRAJ VYSOČINA

2. 2. 17.00 **Jihlava:** Zasedání krajského předsednictva, restaurace Princ
2. 2. 18.30 **Jihlava:** Svobodná diskuze pro členy, příznivce a veřejnost, restaurace Princ
5. 2. 17.00 **Jihlava:** Přednáška J. Payna „Politika a korupce“ + beseda, Vysoká škola polytechnická
12. 2. 17.30 **Pelhřimov:** Svobodná diskuze pro členy, příznivce a veřejnost, Hotel Slávie
16. 2. 17.00 **Žďár nad Sázavou:** Svobodná diskuze pro členy, příznivce a veřejnost (místo bude upřesněno)

MORAVSKOSLEZSKÝ KRAJ

13. 2. **Ostrava:** Beseda s J. Šimou „Dá nová vláda lidem práci?“, budova Zepter 28. října 165, Ostrava-Mariánské Hory

OLOMOUCKÝ KRAJ

12. 2. **Olomouc:** Beseda s J. Šimou „Peníze, inflace a stát“, Jazz Klub

PARDUBICKÝ KRAJ

30. 1. 17.00 **Chrudim:** Setkání Svobodných – Hostinec U Sladovny
20. 2. 18.00 **Pardubice:** Přednáška T. Pajonka „Proč naše země nebohatne?“

ÚSTECKÝ KRAJ

14. 2. 16.30 **Chomutov:** Setkání členů a příznivců, Chomutov, Unique Club Bar, Škroupova 933/30

ZLÍNSKÝ KRAJ

27. 2. 18.00 **Zlín:** „Střelné zbraně a právo na obranu v dnešní společnosti“ – přednášející: František Mikyňa (expert na zbrojní legislativu a korespondent odborných periodik), David Karásek

MOJE NOVÁ ZKUŠENOST: BOJ O KŘESLO SENÁTORA

Jak všichni víte, ve volbách do parlamentu na podzim 2013 byl zvolen i T. Okamura a dal přednost křeslu poslaneckému před senátním. Takže i přes jeho všelikerá prohlášení o práci pro lidi a region, o šetření vládních výdajů a zatočením se vším špatným, byly kvůli jeho nedodržným povinnostem vyhlášeny nové volby na Senátora v obvodě č. 80 Zlín. Obvod č. 80 je divným splencem okresů Zlín a Uherské Hradiště a největšími městy jsou zde Otrokovice a Uh. Brod. Jsem z Otrokovic a tak jsem tady počítal s největší kampaní i s největší podporou.

Volby byly mimořádné, v mimořádném vánočním termínu a s málem času na nějakou kampaň. Po zjištění, jakou částkou přispějí Svobodní na kampaň, jsem zjistil, že času je zbytečně moc.

Původní plán kampaně byl celkem prostý – rozdat do schránek cca 50 000 letáčků, vylepit cca 500 A2 plakátů, pár billboardů, inzerce v otrokovických, brodských a jiných místních novinách, reklamní inzerce na internetu, Facebooku a beseda s občany v Otrokovících, Brodě, Slavičíně, Tlumačově. Plus nějaké kontaktní kampaně v ulicích – rozdání letáčků, diskuse.

V první fázi jsem se vyfotil a zajistil vylepení 4 ks billboardů v Otrokovících, udělal FB stránky a podpořil je reklamou ve volebním obvodu, zajistil jsem inzerci v Otrokovických novinách, které jdou do každé schránky ve městě = 9000 ks = cca 12000 případných voličů. Povedenou akcí byla společná beseda s Petrem Machem a Tomášem Pajonkem v Otrokovících 3 dny před volbou. Pozitivní ohlas mělo i mé vystoupení v ČT, v šotu s kandidáty na Senátora. Spokojený byl i můj otec, který mi v mládí říkal, že mě v TV uvidí jen v relaci „Kriminální ústředna pátrá“ a tak byl spokojen, když mě viděl v relaci „představujeme kandidáty na senátora“. No a pak zjistíte, že všechno, ale opravdu všechno stojí peníze a čas. Čas byl.

Má zkušenost pro ostatní z vás, kteří budete v budoucnu usilovat o senátorský post – bez

peněz do toho vůbec nechoďte. Volby nevyhrávají ideje ale marketing. A marketing, ten stojí peníze. Pokud nebudete mít připraveno min. 5 lidí v týmu a minimálních 300 000 Kč, nezbyvá vám, než být výraznou osobností daného regionu. A tou, bohužel, jsou většinou zase vaši konkurenti, sedící léta v různých obecních, krajských, či republikových orgánech, kteří za ta léta mají přátelské vazby na podniky a podnikatele, jimž v minulosti nějak pomohli a ti se jim v průběhu kampaně nějak odvděčí – tu pronájem sálu zdarma, tu uspořádáním obecní zabijačky, tu dodáním piva na besedu, tu vytisknutím letáčků, tu napečením koblih, tu společnou besedou v obci. Nejde víceméně konkurovat milionovým rozpočtům jiných stran a jejich kandidátů.

Návrhy na případný úspěch mám dva:

– uspět v dalších parlamentních volbách a naplnit stranickou pokladnu tak, že se vyrovná konkurenci (a nebo naopak, po našem plánovaném zrušení dotací se oni vyrovnají námi) a jít do boje s více penězi

– výrazně kandidovat v nastávajících obecních volbách, uspět a v dalším termínu se, jako již známá osoba, přihlásit do senátní volby. (Tady může stačit méně peněz na podporu)

Nebýt mimořádných voleb, měl jsem připravenou tu druhou variantu. Tedy bez ohledu na letošní volby ji mám pořád. Volba do senátu se tak stala odrazovým můstkem pro obecní volby. Chci kandidovat v Otrokovících a doufám, že aspoň 4 křesla Svobodní v zastupitelstvu získají a že v následných čtyřech letech ukáží, že jsou pro město přínosem. A pokud ano, a budou zajištěné i finance, tak se na toho senátora za těch pět let zase přihlásím.

■ Jiří Remeš

P.S. Děkuji Romanovi Křížovi a Aloisi Sečkárovi za finanční dary do senátní kampaně.

P.P.S. Náklady krajského sdružení byly 5000 Kč. Také se natiskly letáky a plakáty, které členové a příznivci vylepili.

POLITIKU SVOBODNÝCH LZE PROPAGOVAT I V OBCÍCH

V tomto roce nás čekají nejen evropské, ale i komunální a senátní volby, které proběhnou v říjnu. Svobodní půjdou do komunálních voleb již podruhé a aktivita členů a příznivců je v těchto volbách klíčová. Ačkoliv se může zdát, že komunální politika není politikou v pravém slova smyslu, opak je pravdou. Komunální politika je příležitostí ukázat naši politickou filosofii a zviditelnit naše představitele. Obecní samospráva je rovněž základem každé stabilní politické strany.

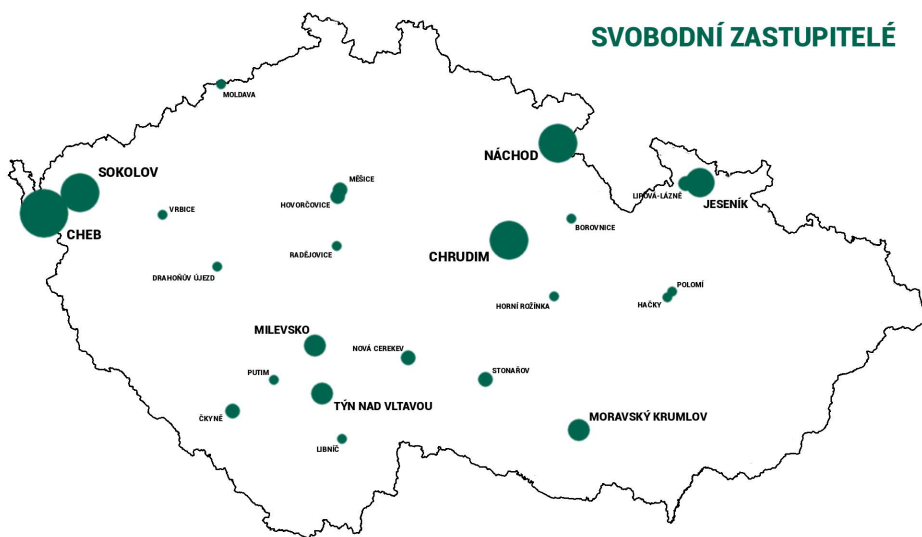
„Můj menšinový názor je slyšet více než tomu bylo předtím. Rozhodně stojí za to se zříci trochu té své pohodlnosti a jít s kůží na trh. Kvůli sobě, svým dětem a vnučatům,“ řekl chrudimský zastupitel Petr Lichtenberg, který si vyzkoušel roli koaličního zastupitele. Nyní působí v opozici a mimo jiné upozorňuje na rostoucí dluh města a na nesmyslné projekty hrazené z evropských dotací i z městské kasy. Svobodní se prosadili i v jiných středně velkých městech jako je Cheb, Sokolov nebo Náchod. V Chebu a Sokolově působí naši zastupitelé v opozici, v Náchodě jsou Svobodní součástí radniční koalice. Svobodné zastupitele také naleznete v menších městech jako je Jeseník, Moravský Krumlov, Milevsko nebo Týn nad

Vltavou, ale i v obcích. Svobodní se mohou pochlubit například starostou Drahoňova Újezdu Rudolfem Stáhlichem, který je zároveň krajským místopředsedou v Plzeňském kraji.

Pokud uvažujete o sestavení kandidátní listiny ve vašem městě či obci, neváhejte. V seriálu článků o komunálních volbách budete mít příležitost postupně načerpat informace, jak sestavit kandidátní listinu, jak funguje volební systém nebo jaké jsou zásady komunální politiky Svobodných. Úspěch Svobodných v komunálních volbách je prvním krokem k cestě do poslanecké sněmovny.

■ Josef Káles ml.

SVOBODNÍ ZASTUPITELÉ

SVOBODNÁ AKADEMIE

Investujte do svých schopností, ty jedině vám socialista nevezme!

Akademie se bude skládat ze čtyř celodenních sobotních setkání v Praze. Termíny:

22. 2.

22. 3.

26. 4.

24. 5.

Vždy od 9 do 18 hodin.

Přednášet budou: Patr Mach o ekonomii, Radim Smetka o programu Svobodných, Jiří Payne o teorii státu a Radim Lecian pomocí rétorických cvičení bude učit prodávat Svobodné myšlenky.

Cena celého kurzu 1 750 Kč, cena za jednotlivé bloky 500 Kč.

V případě zájmu kontaktuje Andreu Holopovou na e-mailu: andrea.holopova@gmail.com

Pozor, počet míst je omezen!

VÝZVA K ZAPLACENÍ ČLENSKÝCH PŘÍSPĚVKŮ

Vážení členové Svobodných, lhůta pro zaplacení členských příspěvků běží do konce ledna 2014.

Příspěvek, prosíme, uhradte pod svým variabilním symbolem na konto 2100382818/2010. Variabilní symbol jste obdrželi v emailu.

Minimální výše příspěvku činí 1000 korun (300 korun pro studenty a důchodce).

V případě, že jste příspěvek na rok 2014 již platili, napište prosím na email mach@svobodni.cz, kdy a pod jakým variabilním symbolem jste platili, aby bylo možné platbu dohledat a vaše členství prodloužit.

Přehled přijatých plateb najdete zde: https://www.fio.cz/scgi-bin/hermes/dz-transparent.cgi?ID_ucet=2100382818.

Příspěvek se dělí mezi republikové a krajské hospodaření a dobrovolně lze platit více než stanovené minimum.

SVOBODNÍ JAKO STRANA VOLEBNÍHO TYPU

Základní organizační jednotkou Svobodných je krajské sdružení, které si svou územní strukturu vytváří a dále přizpůsobuje podle potřeb tak, aby uspělo ve volbách. V předvolebním období se dá struktura politické strany přirovnat k válečnému stavu.

Pobočky jako poradní struktura krajského předsednictva k dosažení volebního úspěchu se vytvářejí na územním principu: každý člen, který k tomuto území patří, je automaticky členem pobočky. Vznikají z iniciativy členů, nebo krajského předsednictva. Vyvíjejí vlastní aktivity, pořádají besedy, přednášky, diskuse, ale stále je třeba mít na paměti, že pobočky zřizuje krajské předsednictvo *za účelem dosažení úspěchu ve volbách*.

Koordinátor pobočky se podílí na vyhledávání a získávání nových členů, schází se se zájemci o členství k pohovoru a dává krajskému předsednictvu doporučení ohledně přijetí za

člena. Pobočka si sestavuje návrh kandidátky a pravidla primárek povedou s rostoucím počtem členů k tomu, že se budou více a více prosazovat internetové primárky. Pobočka také připravuje volební program. Jakmile je kandidátka schválena republikovým výborem, přebírá za svůj úkol dokončení volebního programu s tím, že zachová možnost účasti všech členů pobočky na diskusi.

Když řekneme, že cílem je volební úspěch, znamená to, že po jeho dosažení se válečná organizace strany mění na mírovou. Politiku v obci po volbách utvářejí zvolení zastupitelé. Strana tak jako tak nemá efektivní nástroj,

jak zvolené zastupitele úkolovat a ovlivňovat, svůj mandát vykonávají nezávisle na politické straně, ale jsou vázáni filosofií strany. Je docela pravděpodobné, že koordinátorem často bude předseda zastupitelského klubu. Pokud by nějaký klub zastupitelů fungoval v rozporu s politikou strany, je na KrP-u, aby prostřednictvím moudře vybraného (*jmenovaného, nikoli voleného*) koordinátora usilovalo o zjednání nápravy.

Ve všech velkých politických stranách totiž často nastává vážný problém. Místní organizace si zvolí svého předsedu a zároveň sestaví kandidátku. Kolem sestavování kandidátek, pokud to nejsou otevřené primárky, se pak odehrávají nejukrutnější personální boje, uzavírají se nejrkolomnější koalice dokonce i mezi těmi, kdo se hluboce nenávidí. Je zcela popřena svobodná soutěž. Někteří politologové poukazují na to, že právě uzavřené primárky jsou hlavním kořenem politických nešvarů.

Proti činnosti zvolených politiků například na radnici zákonitě vzniká dříve či později vnitřní opozice v podobě nově zvoleného předsedy nějaké místní organizace. A místní volené struktury po volbách tak dlouho podřívají autoritu svých zvolených členů, až dosáhnou ‚převratu‘ a při dalších volbách vznikne schizma, které pak po desetiletí nemá řešení. Velké politické strany takto postupně stárnou, napětí se hromadí a strany se nakonec rozkládají.

Svobodní jako strana volebního typu, aby se nebezpečí schizmatu vyhnuli, převzali model otevřených primárek, kdy o kandidátce vždy rozhodují ti, kdo stojí mimo daný volební obvod a mimo stranu. A zvolení představitelé jsou odpovědní především voličům: mohou prosazovat jen to, o čem dokáží přesvědčit veřejnost.

■ Jiří Payne

PENÍZE A CENY JAKO NOSITELÉ INFORMACÍ

Před nedávnem jsem zahlédl na Internetu diskusi o největších objevech lidské civilizace; celkem nepřekvapivě se tam bylo možné dočíst o ovládnutí ohně, vynálezu kola a podobně. O čem se však nikdo nezmínil, ačkoliv to mezi nejvýznamnější průlomů v dějinách dle mého názoru patří podobně jako kolo či oheň, byl počátek užívání některých statků coby univerzálního prostředku směny, tedy vznik peněz. Fenomén peněz je něčím, co prostupuje celou historii lidstva a o čem již bylo napsáno i řečeno mnohé; velmi často bývají peníze zmiňovány jako cosi negativního, občas dokonce jako „kořen všeho zla“. Domnívám se, že příčina takových závěrů, i toho, proč se o penězích nikdo nezmínil ve výše uvedené diskusi, spočívá v tom, že ta nejzásadnější funkce peněz, jejich nejdůležitější význam, zůstává většině lidí skryt.

V penězích – respektive tržních cenách – vyjadřujeme vzácnost všech statků: je-li něco drahé (stojí-li to hodně peněz), znamená to vzácnost dané věci nebo velkou poptávku po ní; nízké ceny naopak signalizují hojnost daného statku či nezájem o něj. Růst ceny pak značí zvětšující se vzácnost či poptávku, pokles

ceny zase opak, což je dáno tím, že je-li nějakého statku méně, než lidé poptávají, prodejci si mohou dovolit zvyšovat ceny (kupců je příliš mnoho, takže i když zvýšení cen některé odradí, stále jich zbude dostatek); naopak je-li něčeho více, než lidé žádají, prodávající jen těžko nacházejí odbyt pro své zboží, takže musejí lákat kupující snížením cen.

Ačkoli výše uvedené principy zná – minimálně na intuitivní úrovni – snad každý školák, zdaleka ne každý si plně uvědomuje jejich důsledky. Rostoucí cena, jež svědčí o nedostatku nějaké komodity, je zároveň motivací pro podnikatele (a v tomto smyslu může být podnikatelem vlastně kdokoli), aby začali tuto komoditu produkovat a dodávat lidem, protože tak mohou zbohatnout; klesající cena – signalizující přebytek nějakého statku – naopak způsobuje, že jeho producenti a prodejci krachují (udrží se „shodou okolností“ jen ti nejschopnější, protože dokáží onen statek produkovat s nejnižšími výrobními náklady, takže i po snížení ceny stále generují zisk). Ač se krachy firem sice mohou jevit na první pohled jako něco negativního (a pro jejich majitele a zaměstnance tomu tak i většinou

je), jedná se o nezbytný proces, díky kterému se krachující podnikatelé a jejich zaměstnanci přesouvají do jiných odvětví (či efektivnějších firem), kde je jich více zapotřebí; statky, které produkovaly zkrachovalé firmy, jsou naopak postradatelné, neboť příčinou klesající ceny byl právě nezájem o ně.

Prostřednictvím peněz a cen jsou takto koordinovány miliardy lidí po celé Zemi: dojde-li například k nedostatku nějaké suroviny na druhé straně světa, vy nemusíte mít ani nejmenší tušení, že se tak děje, která surovina to je, čímž je tento nedostatek způsoben, ani co se z ní vyrábí, přesto s ní však budete automaticky šetřit už jen sledováním vlastních výdajů (nedostatek suroviny vede ke zvýšení její ceny, které zas vede k nárůstu cen všeho, co se z ní vyrábí; a jsou-li tyto věci příliš drahé, bude pro vás pravděpodobně výhodnější jejich užívání omezit, případně je nahradit něčím jiným); dojde-li naopak k přebytku čehokoliv, klesají v daném odvětví podnikatelům zisky a jejich zaměstnancům platy, což je motivuje k tomu, aby šli dělat něco jiného a využili svůj potenciál užitečněji. Tato – skoro až zázračná – funkce peněz představuje jeden ze základních kamenů, na kterých stojí lidská společnost; a nezasahuje-li nikdo z pozice síly do tohoto procesu, lepší způsob alokace zdrojů si lze asi jen těžko představit. Těch, kdo zasahují, je však v dnešním světě více než dost; o tom, jak to dělají, i jaké má jejich konání důsledky, si povíme více příště.

■ Martin Urza

BERAN ■ občasník Strany svobodných občanů. Vydává: Strana svobodných občanů, Perucká 2196/14, 120 00 Praha 2, IČ: 71339612. Odpovědný redaktor: Martin Rumler (martin.rumler@gmail.com). www.svobodni.cz. Evidence MK ČR E 20310. Toto číslo vychází v únoru 2014.

JAK MLUVIT S LIDMI O SVOBODNÝCH?

K tomu, abychom jako Svobodní byli mezi lidmi známí, nestačí letáčky, billboardy nebo prostor ve sdělovacích prostředcích. Chce to víc, především náš čas – čas investovaný do rozhovorů s jednotlivci a přesvědčování o tom, že nejsme blázni, že náš program je realizovatelný, že to není jen krásný sen.

Budeme mluvit s lidmi, kteří jsou celkově znechucení světem, ve kterém žijí, kteří mají pocit, že jsou všem ukradení a nikde nemají zastání. Někteří zastávají názor, že chodit k volbám je nesmysl, když se tam zase dostanou ty stejné zkorumpované tváře. Budeme mluvit i s těmi, kdo možná na všechno rezignovali a mají pocit, že se musí se situací smířit, že dobře už bylo a líp tak nějak samo od sebe nebude. To všechno jsou naši potenciální voliči.

Jak tedy mluvit s potenciálním voličem? Především jako s budoucím voličem, tedy spojencem, ne jako s někým, s kým se chceme pohádat. Samozřejmě, že jsou situace, kdy se slovnímu souboji nevyhneme, například na facebooku nebo diskuzních serverech si mnozí z nás vyzkoušeli tvrdé diskusní střety, ale pro něco takového není místo při rozhovoru s někým, koho chceme získat. Pokud budeme chtít každého udolat argumenty za každou cenu, nikoho nepřesvědčíme, pouze ho utvrdíme v tom, co si už myslí, a ještě k tomu přidáme navíc to, že jsme hulváti.

Mnohem důležitější je naučit se mluvit s lidmi, kteří ani nevědí, že by nás mohli volit, nevědí,

že jsme stranou i pro ně. A takových jsou okolo nás stovky, v práci, ve škole, znají nás a tuší, že jsme něco jako „Svobodní“ a že to souvisí s politikou. Nejpozději se s nimi budeme tvářit v tvář setkávat před volbami při kontaktních kampaních a kromě letáků budeme rozdávat i myšlenky. Budme milí, vstřícní a netvařme se, že máme patent na spásu světa, nebo aspoň naší republiky.

Čekají nás rozhovory s lidmi, kteří mají socialistické smýšlení tak zaryté pod kůží, že jim naše myšlenky mohou na první poslech znít cizí a exoticky. To, že socialisticky myslí, je dáno také tím, že od mateřské školy jsou ze všech stran masírováni tím, že se „stát postará“, že vždycky o všem musí rozhodovat „někdo kompetentní“ a zatím ještě nepřišli na to, že nejlépe o sobě a svých penězích budou rozhodovat oni sami.

Budeme čelit námitkám, které nám připadají zbytečné, přijde řeč na otázky, které mají tak jasnou odpověď, že nám připadá skoro škoda času na ně odpovídat. Ale mějme na paměti, že pro ty, se kterými mluvíme, to je důležité, a tím, že odpovíme zrovna na jejich otázky, získáme jejich důvěru a možná i hlas.

A hlavně: pokud chceme vysvětlovat náš volební program, musíme ho znát. Nicméně i tak se může stát, že v diskuzi přijde řeč na nějaké téma, které neovládáme, pak se nebojme přiznat, že něco nevíme. Je to rozhodně lepší než mlčet, toho mají lidé dost z politických diskuzí a projevů v televizi. Budme struční, jasní a ochotní odpovídat. Všichni, se kterými se setkáme, musí vidět, že o ně máme zájem a že jim máme co nabídnout.

■ Jana Urzová

VYSTOUPENÍM Z EU SE NIC NEZMĚNÍ

Pokud vystoupíme z EU, ale zůstaneme na jednotném evropském trhu, Brusel nás bude šikanovat dál.

Šalamounské řešení vystoupit ze zlé EU, ale zůstat členy hodného Evropského hospodářského prostoru (*European Economic Area*), zní hezky. Zbavit se hloupé byrokracie, ale ponechat si volný pohyb zboží, služeb, kapitálu a osob. Bohužel to jsou jen pohádky.

EHP není žádný svobodný trh, jak si někdo myslí. Pokud vystoupíme z EU, ale zůstaneme v EHP, budeme na tom jako Norsko. Dál pro nás budou platit ony absurdní bruselské předpisy o zakřivenosti banánů (nařízení EK č. 2257/94), splachování záchodů, povinném přimíchávání biopaliv (směrnice 2009/28/ES o OZE), zákazu žárovek (nařízení EK č. 244/2009) atd. Není pravda, že za žárovky, solár či biopaliva si mohou Češi sami. Tyto regulace platí pro celou EHP.

Pro všechny státy EHP platí regulace biopaliv, obchodu s uhlíkovými odpustky (ETS), antidiskriminace, rovnosti pohlaví, ekologie, sociální oblasti, BOZP, ochrany spotřebitele, odborů, vědy a výzkumu, vzdělání atd. Říká se tomu „flanking and horizontal policies“. Stanoví je smlouva o EHP a její dodatky. Mysleli jste, že za tohle všechno může EU? Omyl. Není kam utéci. EFTA bývala stejně velká jako EU, ale dnes už tam zbyl jediný velký stát, Norsko. Že EU přijímá mnohem více regulací než Norsko? To je optický klam. Zatímco Brusel vydává regulace po

jedné, státy EFTA je implementují hromadně přijetím jedné novely Smlouvy o EHP.

I Norům Brusel poštou diktuje, co mají mít za zákony. Říkají tomu „faxová demokracie“. Švýcaři nejsou v EU ani EHP a s Bruselem si sjednávají vlastní smlouvy. Neodváží se ale nic vetovat, jinak by je EU vyhodila z jednotného trhu („gilotinová klauzule“). Jejich možnost ovlivnit evropskou legislativu je stejně iluzorní jako naše.

Abychom se zcela osvobodili od diktátu Bruselu, museli bychom odejít z EU i EHP. Jenže to by byl konec volného bezcelního pohybu zboží, služeb, pracovních sil a kapitálu. Může si pravicová strana zastánců volného obchodu dát do programu odchod ze zóny volného obchodu? Vraťme se ke kořenům. Když naše strana vznikla, neměla v programu vystoupení z EU, nýbrž její demokratizaci, deregulaci a liberalizaci. Vystupovat z EU mi připadá jako utíkat z boje. Neustupujme zlu. Bojkotovat škodlivé směrnice můžeme i jako členové EU. Problém je jinde. Zatím byly síly Impéria lépe organizované než my. Chceme-li vybudovat nějaké evropské hnutí „pasivního odporu“, máme se v politickém řemesle ještě hodně co učit.

■ Vítězslav Kremlík
provozovatel stránek Klimaskeptik.cz

VYSTOUPENÍ Z EVROPSKÉ UNIE ŘEŠÍ HODNĚ, ALE JE TO JEN PRVNÍ KROK

Z pohledu Svobodných je ideální forma evropské integrace reprezentována Evropským společenstvím volného obchodu (EFTA). Žádná zbytečná byrokracie, žádné přerozdělování ani nadnárodní vládnutí a svobodný obchod nejlépe s celým světem.

Mám za to, že to je to, co od evropské integrace očekává i valná většina našich spoluobčanů. Evropská unie kráčí stále rychleji opačným směrem. Naposledy nám to připomněla na začátku roku Viviane Redingová, místopředsdkyně Evropské komise, když vyzvala k vytvoření Spojených států evropských, ve kterých by Evropská komise fungovala jako plnohodnotná vláda.

Pokud se rozhodneme z unie vystoupit, můžeme tak učinit v souladu s článkem 50 Smlouvy o fungování EU. I pokud by se nám v nejpesi-

mističtější scénáři nepodařilo dohodnout se ve dvouleté lhůtě s EU na budoucích vztazích, tak po uplynutí této lhůty unii opouštíme, přičemž ale i nadále obchodujeme se všemi jejími zeměmi svobodně prostřednictvím nezávislé smlouvy o Evropském hospodářském prostoru (EHP).

Ovšem i EHP, jak mnozí správně poukazují, je koulí na noze a vysokou daní za to, abychom mohli se zbytkem EU nadále svobodně obchodovat. Členství v EHP totiž znamená, že se musíme podřídit legislativě, která se

týká jednotného trhu, a i nadále ji přenášet do našeho právního řádu. Na druhou stranu bychom se mohli okamžitě zbavit obrovského množství legislativy, která se společného trhu netýká. Norsko muselo kvůli svému členství v EHP do svého právního řádu přenést okolo 5 000 právních norem, zatímco členové unie jich musí dodržovat více než 30 000. Opuštění EU by tedy samo o sobě bylo velikou úlevou. Vystoupením bychom se jednorázově zbavili nutnosti řídit se zhruba 25 000 právními normami. To je podle mého názoru rychlé zlepšení, které je v rámci unie zcela nedosažitelné. Odpůrci vystoupení argumentují tím, že pokud v unii zůstaneme, tak máme šanci nařízení, která procházejí bruselskou legislativní mašínou, ovlivnit.

VYSTOUPENÍ Z EVROPSKÉ UNIE ŘEŠÍ HODNĚ, ALE JE TO JEN PRVNÍ KROK

Je potřeba si ale přiznat, že v Evropské radě naši ministři disponují pouze 12 hlasy z 352, což odpovídá 3,4 %.

Podle nových pravidel, která nastavila Lisabonská smlouva, je třeba ke schválení nějakého rozhodnutí alespoň 55 % členských států, které představují nejméně 65 % obyvatelstva EU. Pokud Rada nerozhoduje o návrhu Komise, pak musí kvalifikovaná většina čítat nejméně 72 % členských států představujících alespoň 65 % obyvatelstva. Lisabonská smlouva také počítá s blokační menšinou složenou nejméně ze čtyř členských států, které zastupují více než 35 % obyvatelstva EU. Pokud se tedy bude schvalovat nějaký návrh, který je zcela proti našemu zájmu, nestačí získat na naši stranu ani 10 dalších podobných států, jako je Česká republika, abychom jej mohli zablokovat.

Členství v EHP nám na druhou stranu dává možnost jakoukoliv právní normu podle článku 102 Smlouvy o EHP vetovat. Norsko již tento článek v minulosti úspěšně použilo a ze strany unie nenásledovalo nic dramatického. EU je poté povinna s členským státem o dané legislativě jednat. Nejhorší, co by se nám mohlo stát, je, že bychom byli v oblasti, které se nařízení týká, připraveni o výhody, které přináší EHP, a unie by mohla na část našeho zboží uvalit cla. To je ale spíše nepravděpodobné. Státy EFTA mají díky smlouvě o EHP podstatně větší schopnost vyhnout se legislativě, která je pro ně skutečně škodlivá, než státy EU.

Odpůrci vystoupení z Evropské unie argumentují, že by se nás nadále týkala i legislativa, která zakázala klasické žárovky a zavedla biopaliva. Zde je třeba připomenout, že naše šance zabránit zákazu žárovek v době, kdy se o tom rozhodovalo, byla zcela minimální. Nejenom, že v Evropské radě disponujeme pouze 3,4 % hlasů, ale konkrétně o zákazu žárovek Evropská rada ani Evropský parlament vůbec nehlasovaly. Evropská rada schválila pouze rámcové směrnice, které Evropská komise použila k zákazu žárovek. Argument,

že podobným věcem budeme moci v rámci unie zabránit, je tedy lichý.

Problém s biopalivy je naopak příkladem rány, kterou jsme si způsobili sami. Podpora biopaliv byla schválena již za vlády Václava Klause. Vínou lobbingu Andreje Babiše se podařilo podíl biopaliv zvednout až na 6 procent. Evropská unie nám v současné době nic takového nenařizuje ani nenařizovala. Ta nám pouze vytyčila cíl 10 procent do roku 2020. Tento cíl pak dokonce letos za hlasitého protestu Agrofertu snížila na 6 procent. Nikdo nás do roku 2020 nenutí a žádným způsobem nebude nutit přimíchávat do konvenčních paliv biopaliva. Je dost možné, že svůj cíl do tohoto roku EU úplně zruší nebo se rozpadne. Vznikající Evropské impérium není možné reformovat. Bylo nastavené tak, aby velké korporace mohly své zájmy snadno prosazovat na celém území EU. Ve skutečnosti nikdy nešlo o zavedení svobodného obchodu mezi státy. Vždy bylo primárním cílem eurokratů zřídit evropskou vládu. S tím se nedá bojovat

jiným způsobem než na tomto projektu dále neparticipovat. Proto se také v Bruselu nejvíce bojí toho, že Velká Británie a další země prostě z unie odejdou. Je to také jediná vyjednávací pozice, která nám v EU dává nějakou sílu. Pokud se budeme snažit tento moloch reformovat zevnitř, tak můžeme očekávat pouze výsměch. Pokud ale dostatek zemí EU opustí a vstoupí do EFTA, tak se zcela změní vyjednávací pozice. Státy EFTA si poté budou moci daleko více diktovat pravidla, podle kterých se řídí EHP.

Z Evropské unie je tedy třeba co nejdříve vystoupit, ale je také nutné o správnosti tohoto kroku přesvědčit občany v jiných státech. To je jediný způsob, jak se toto vznikající korporátní impérium může podařit zastavit. Pokud budeme mimo EU a budeme bojovat s jejími od prvního pohledu nesmyslnými směrnici tím, že je odmítneme zavádět anebo je budeme vetovat, tak na svou stranu rychle získáme i obyvatele dalších členských států unie, které budou tyto směrnice také poškozovat. O to rychleji se celý projekt evropského orwellovského superstátu rozpadne. Ohledně EU více než kde jinde platí motto Ludwig von Mises Institutu: „Tu ne cede malis sed contra audentior ito.“ Neboli: „Neustupuj před zlem, ale ještě odvážněji proti němu bojuj.“ Předem rezignovat na možnost vystoupit z EU je obrovským ústupkem. Všechny snahy o reformu unie zevnitř jsou předem odsouzeny k nezdaru. To ovšem neznamená, že pokud se Svobodní dostanou do jejich orgánů, tak nevyužijí všechny páky pro to, aby zabránili dalšímu rozšiřování jejího vlivu na naše životy. Hlavním cílem ale musí vždy být vystoupení z EU a vstoupení do Evropského společenství volného obchodu (EFTA).

Více k tématu se můžete dozvědět v britském dokumentu Norská cesta ven z EU (Norway option) s českými titulky. O tom, jak se schvalovalo zrušení klasických žárovek, v dokumentu Žárovky, úsporné, ale nebezpečné! Oboje k nalezení na webu Reformy.cz.

- Vít Jedlička, předseda Svobodných v Královéhradeckém kraji

